

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 171/2014
30.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по захтеву Министарства рударства и енергетике Републике Србије, Сектор за геологију и рударство, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељење у Новом Саду III-1 У 11004/12 од 17.04.2014. године, са противним странкама ПД Н.-М. д.о.о. из Љ., ..., кога заступа пуномоћник А.Ј.Л., адвокат из Б., ... и ПД р.о. и ц. В. М. д.о.о. У., Општина Љ., кога заступа пуномоћник Ж.Л., адвокат из Б., улица ..., у предмету издавања одобрења за геолошка истраживања, у нејавној седници већа одржаној дана 30.01.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА.**

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба ПД р.о. и ц. В. м. д.о.о. са седиштем у У., Општина Љ. и поништено решење Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, Сектор за рударство и геологију број 310-02-0453/2008-06 од 16.07.2012. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Оспореним решењем је одобрено Привредном друштву Н.-М. д.о.о. из Љ. наставак извођења геолошких истраживања бабра и пратећих металичних минерализација на локалитетима, у обиму на начин и под условима ближе означеним у диспозитиву, с тим да је утврђено да је рок важења овог решења до 16.07.2014. године, а истражни рок се може продужити на захтев носиоца истраживања и исти се подноси најкасније 30 дана пре истека истражног рока одређеног за истраживање, под условима да је извршено најмање 75% од пројектом планираног обима истражних радова. Диспозитивом је констатовано да се овим решењем замењује закључак од 07.06.2012. године, којим је поступак био прекинут.

У захтеву поднетом због повреда правила поступка и погрешне примене материјалног права, подносилац истиче да тужилац није имао активну легитимацију за подношење тужбе. Даље наводи да је тужени орган три пута одбио захтев тужиоца за извођење истраживања на истим локалитетима и то решењима од: 14.07.2008. године, 24.05.2010. године и 08.06.2012. године, против којих тужилац није покренуо управни спор као ни против решења туженог од 30.06.2008. године којим је Предузећу Н.-М. из Љ. одобрено геолошко истраживање са одобреним продужењима решењима од 14.07.2009. године, 30.06.2010. године и 08.04.2011. године са роком важења до 31.12.2011. године. Побијаном пресудом је угрожено начело правне сигурности јер се странци након шест година остваривања права и улагања значајних средстава ускраћује ово право. У захтеву даље истиче да је Закон о рударству и геолошким истраживањима ступио на снагу 03.12.2011. године, па је јасно да се странка којој право истиче 31.12.2011. године, захтев за продужење истражног рока није могла поднети најкасније 30 дана пре истека истражног рока. Како ова ситуација није регулисана прелазним и завршним одредбама закона тужени орган је у складу са јединственим начином поступања, узео у обзир чињеницу да је у конкретном случају странка своје право на истраживање стекла решењем од 30.06.2008. године којим је у тачки 11 диспозитива одређено да се рок може продужити на захтев носиоца истраживања, поднеском пре истека рока важења решења. Предлаже да суд захтев уважи, а побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка, ПД р.о. и ц. В. м. д.о.о. Љ., у одговору на захтев наводи да су неосновани наводи захтева да нису испуњене процесне претпоставке у смислу вођења управног спора јер је тужилац тужбу Управном суду поднео ради заштите својих права и на закону заснованих интереса у поступку давања одобрења за извођење геолошких истраживања у којима је учествовао. Одобрење за извођење геолошких истраживања временски је ограничено и закон изричито прописује рок за који се издаје одобрење за извођење истраживања. Истеком тог рока, свако привредно друштво, односно свако друго правно лице и предузетник, који испуњава законом прописане услове и који сматра да има правни интерес може се обратити надлежном органу за добијање одобрења за извођење геолошких истраживања. Закон ни једном одредбом не предвиђа право приоритета у поступку добијања одобрења за извођење геолошких истраживања за оно привредно друштво, или друго правно лице или предузетника који је тренутно носилац истраживања, односно имаоц истражног права за одређени период. Начело правне сигурности, на које се позива тужени орган у свом захтеву за преиспитивање судске одлуке не може се темељити на противзаконитим поступцима и одлукама нити се на пракси и ставовима министарстава могу мењати и дерогирати изричите законске одредбе. Предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Противна странка ПД Н.-М. д.о.о. из Љ. није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде Управни суд је уважио тужбу ПД р. о. и ц. В.м. д.о.о. са седиштем у У. и поништио решење Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, Сектор за рударство и геологију број 310-02-0453/2008-06 од 16.07.2012. године јер је тачком 13. диспозитива оспореног решења одлучено да се истим замењује закључак од 07.06.2012. године, којим је поступак био прекинут, јер у образложењу оспореног решења нису дати разлози за одлуку из наведене тачке диспозитива. Ово са разлога јер је одредбом члана 138. Закона о општем управном поступку прописано да ће се поступак прекинут због решавања претходног питања пред надлежним органом наставити пошто буде коначно одлучено о том питању. Осим тога, према образложењу побијане пресуде оспореним решењем су повређене одредбе члана 35. став 2. Закона о рударству и геолошким истраживањима, којом је изричито прописано да се захтев за продужење истражног рока подноси најкасније 30 дана пре истека истражног рока, а ПД Н.-М. д.о.о. из Љ. коме је оспореним решењем одобрен наставак извођења геолошких радова је поднео захтев за продужење одобрења за истраживање дана 30.12.2011. године а право по решењу којим му је одобрено истраживање му је истекло дана 31.12.2011. године.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка, уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање, при чему су том пресудом оцењена сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост побијане пресуде.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева и налази да су исти неосновани јер се из списка предмета види, а што ни подносилац захтева не оспорава, да је закључком Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, Сектор за рударство и геологију број 310-02-0453/2008-06 од 07.06.2012. године прекинут поступак покренут поводом захтева Привредног друштва Н.-М. д.о.о. из Љ., којим се тражи издавање одобрења за наставак извођења геолошких истраживања орудњења бакра и пратећих металичних минерализација у локалитету "Млаква и Крам", село Црнча код Љубовије са образложењем да је у министарству одржано више састанака са представницима Предузећа Н.-М. и р. о. и ц. В. м., након чега је министарство констатовало да није могуће неспорно утврдити носиоца права коришћења на спорним – старим рударским поткопима, због чега је у складу са чланом 134. Закона о општем управном поступку прекинут поступак покренут поводом захтева Привредног друштва Н.-М. д.о.о. из Љ., којим се тражи издавање одобрења за наставак извођења геолошких истраживања, док се питање права коришћења на спорним рударским поткопима, као питање које чини самосталну правну целину, претходно не реше од стране надлежног суда. Код оваквог стања ствари по оцени овог суда правилно је закључивање у побијаној пресуди да је оспорено решење донето уз битне повреде одредаба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку јер у образложењу оспореног решења није наведено да ли је коначно

одлучено о претходном питању због кога је поступак прекинут, односно нису наведени разлози за замену оспореним решењем закључка туженог од 07.06.2012. године, којим је поступак био прекинут.

Правилно је оспореним решењем оцењен као неоснован навод тужбе којим се указује на недостатак активне легитимације на страни тужиоца, јер је тужилац дана 28.12.2011. године и 10.07.2011. године поднео захтев туженом за издавање одобрења за геолошка истраживања за исте локалитете на којима је оспореним решењем одобрен наставак геолошких истраживања ПД Н.-М. д.о.о. из Љ. При томе тужилац је учествовао у поступку доношења оспореног решења, оспоравајући ПД Н.-М. д.о.о. Љ. право коришћења на старим рударским просторијама – поткопима, због чега је дана 07.06.2012. године тужени орган донео закључак о прекиду поступка издавања одобрења за наставак извођења геолошких истраживања по захтеву ПД Н.-М. д.о.о. Љ. док се не реши од стране надлежног суда питање права коришћења на спорним рударским поткопима.

Неоснован је навод захтева да је побијаном пресудом угрожено начело правне сигурности јер се странци након шест година остваривања права и улагања значајних средстава исто ускраћује, обзиром да је у поступку утврђено да носилац истраживања у поступку није доставио доказе да испуњава услове прописане Законом о рударству и геолошким истраживањима ("Службени гласник РС" 88/2011) за одобрење наставка истраживања на већ добијеном истражном пољу.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није повређен закон на штету подносиоца захтева, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 30.01.2015. године, Узп 171/2014**

Записничар,
Рајка Милијаш, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.